

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U SLAVONSKOM BRODU
Tome Skalice 2, Slavonski Brod

Poslovni broj: KŽ-183/2024-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Slavonskom Brodu, u vijeću sastavljenom od sudaca Vedrana Pavelića, kao predsjednika vijeća, te sudaca Silvije Sajfert i Mirka Svirčevića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Zrinke Žalac, kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog Dinka Sardelića, zbog kaznenog djela protiv osobne slobode – prijetnje, opisano i kažnjivo po članku 139. stavak 2. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj: 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21; dalje: KZ/11), odlučujući o žalbi optuženog Dinka Sardelića izjavljenoj po braniteljici Mariji Šeparović, odvjetnici iz Blata, protiv presude Općinskog suda u Dubrovniku broj K-186/2022 od 29. ožujka 2024., u sjednici vijeća održanoj 28. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba optuženika Dinka Sardelića, kao neosnovana i potvrđuje se prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Općinskog suda u Dubrovniku na temelju odredbe članka 544. stavka 1. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 - Odluka Ustavnog suda, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 80/22, 36/24, 72/25 i 13/26 - dalje u tekstu ZKP/08) kazneni nalog poslovni broj K-186/2022 od 10. siječnja 2023. stavljen je izvan snage i proglašen je krivim optuženi Dinko Sardelić zbog kaznenog djela protiv osobne slobode – prijetnje, opisano i kažnjivo po članku 139. stavak 2. KZ/11 i na temelju članka 139. stavka 2. KZ/11 optuženi Dinko Sardelić osuđen je na kaznu zatvora u trajanju 8 (osam) mjeseci, a na temelju odredbe članka 56. KZ/11 izrečena mu je uvjetna osuda tako da se kazna zatvora u trajanju 8 (osam) mjeseci neće izvršiti ako u vremenu provjeravanja od 2 (dvije) godine po pravomoćnosti presude ne poćini novo kazneno djelo.

1.1. Na temelju članka 148. stavak 1. ZKP/08 obvezna je optuženik Dinko Sardelić podmiriti troškove kaznenog postupka iz članka 145. stavak 2. točka 1. do 8. ZKP/08 i to paušalnu svotu u iznosu od 100,00 eura, trošak pristupa svjedoka Damira Matanovića u iznosu od 30,00 eura i trošak pristupa svjedoka Marije Marinović u iznosu od 30,00 eura u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude.

2. Protiv te presude žalbu je podnio optuženi Dinko Sardelić po braniteljici Mariji Šeparović, odvjetnici iz Blata te uvodno najavljuje žalbu zbog bitne povrede

odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

3. Odgovor na žalbu podnijelo je Općinsko državno odvjetništvo u Dubrovniku s prijedlogom da se odbije žalba braniteljice optuženika.

4. Županijski državni odvjetnik kojemu je spis u smislu članka 474. stavka 1. ZKP/08 dostavljen radi razgledavanja, vratio je isti na nadležno postupanje.

5. Premda optuženik najavljuje žalbu zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka ne obrazlaže u čemu se ta povreda sastoji iako je zapravo suština žalbenog pobijanja prvostupanjske presude osporavanje činjeničnih utvrđenja i shodno tome neprihvatanja zaključka o dokazanosti terećenog kaznenog djela što je prigovor činjenične naravi, a po žalitelju prvostupanjski je sud povrijedio pravila kaznenog postupka jer nije primijenio, a trebao je primijeniti načelo in dubio pro reo i optuženika osloboditi optužbe. Isto tako optuženik smatra da je uslijed pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja došlo do povrede kaznenog zakona, međutim o toj žalbenoj osnovi je riječ samo u situaciji kada žalitelj u svemu prihvata činjenična utvrđenja prvostupanjskog suda, ali smatra da je na ista pogrešno primijenjen kazneni zakon, a to ovdje nije slučaj jer žalitelj osporava utvrđeno činjenično stanje.

6. Povodom žalbe optuženika, a sukladno ovlaštenju iz članka 476. stavka 1. ZKP/08, ovaj žalbeni sud je ispitao pobijanu presudu i po službenoj dužnosti, te nije utvrdio da bi prvostupanjski sud ostvario neku od bitnih povreda odredaba kaznenog postupka taksativno navedenih u članku 476. stavku 1. točka. 1. ZKP/08, niti da bi na štetu žalitelja povrijedio kazneni zakon (članak 476. stavak 1. točka 2. ZKP/08).

7. Optuženik nije u pravu niti kada se žali zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbenim navodima zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja optuženik pobija utvrđenje suda o tome da prihvaća iskaz oštećenika Damira Marinovića kao i iskaz svjedokinje Marije Marinović koja je oštećenikova supruga i kao takva je pristran svjedok zainteresirana za ishod postupka, dok je s druge strane prvostupanjski sud u potpunosti ignorirao iskaz optuženika koji ne spori da je predmetne zgode bio na je mjestu događaja i da je vikao, ali negira da je uputio riječi prijetnje kako mu se stavlja na teret, zanemarujući okolnost da nije životno logično da bi optuženik koji je neosuđivana osoba, urednog života i ponašanja, otac šestero djece, počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret. Žalitelj pobija zaključak prvostupanjskog suda o dokazanosti počinjenja kaznenog djela, koja osuda se temelji na iskazima oštećenika i njegove supruge, a sami njihovi iskazi se razlikuju i kontradiktorni su u opisu događaja u pogledu mjesta, vremena i dinamike događaja te smatra da je u konkretnom slučaju prvostupanjski sud trebao primijeniti pravno pravilo in dubio pro reo.

8. Prvostupanjski sud je obrazložio pod točkom 14. obrazloženja zašto prihvaća iskaz oštećenika Damira Marinovića i iskaz svjedokinje Marije Marinović kao vjerodostojne i zašto otklanja obranu optuženika kao nevjerodostojnu, o tome je iznio jasne i dostatne razloge koji nisu proturječni.

9. Žaleći se zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, a u stvari zbog pogrešnog jer iz žalbe ne proizlazi koju to činjenicu sud nije potpuno utvrdio ili koji dokaza nije proveo, optuženik zapravo prigovara ocjeni iskaza oštećenika Damira Marinovića i svjedoka Marije Marinović i zaključcima koje je iz takve ocjene izveo prvostupanjski sud.

10. Suprotno optuženiku, drugostupanjski sud prihvaća ocjenu vjerodostojnosti iskaza oštećenika Damira Marinovića i svjedoka Marije Marinović koju je dao prvostupanjski sud, ne nalazeći da bi žalbenim navodima ta ocjena bila uspješno osporena. Pravilno je prvostupanjski sud iskaz oštećenika Damira Marinovića i iskaz svjedoka Marije Marinović ocijenio uvjerljivima, u njihovim iskazima nema proturječnosti niti u iskazima svakog od oštećenika niti između iskaza oba oštećenika. Ne postoji niti jedan objektivni pokazatelj koji bi doveo u pitanje zaključak prvostupanjskog suda da su njihovi iskazi istiniti, odnosno ništa ne ukazuje da bi oštećenik Damir Marinović i svjedok Marija Marinović lažno teretili okrivljenika da je oštećeniku Damiru Marinoviću uputio inkriminirajuće riječi prijetnje. Optuženik ne spori da je predmetne zgode bio na je mjestu događaja i da je vikao, ali negira da je uputio riječi prijetnje kako mu se to stavlja na teret. Kako iz iskaza oštećenika Damira Marinovića, iskaza svjedokinje Marije Marinović i obrane samog optuženika proizlazi da optuženik i oštećenik nisu bili u nikakvom sukobu od ranije, da ni poslije inkriminiranog događaja između njih nije bilo nikakvih problema tada se nameće zaključak da ni oštećenik ni svjedok Marija Marinović nisu imali razloga neistinito iskazivati i lažno teretiti optuženika da je izgovorio inkriminirajuće riječi prijetnje sa ciljem kakve odmazde za sukob od ranije, već upravo suprotno u okolnostima kada je optuženik bio ljut, zbog čega je i vikao, jer je vozilo oštećenika bilo parkirano na cesti sasvim je izgledno da je u toj situaciji reagirao i na način da je izgovorio inkriminirane prijetnje riječi kako su to oštećenik i svjedok Marija Marinović u svojim iskazima potvrdili.

11. Na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, pravilno je prvostupanjski sud optuženika proglasio krivim za počinjenje jednog kaznenog djela prijetnje na štetu Damira Marjanovića, utvrdivši da su se u postupanju optuženika Dinka Sardelića ispunila sva bitna subjektivna i objektivna obilježja kaznenog djela iz članka 139. stavka 2. KZ/11. Sud nije imao dvojbe oko odlučnih činjenica pa da bi trebao primijeniti pravilo *in dubio pro reo* kao što to neosnovano navodi optuženik u žalbi, jer je imao dovoljno dokaza za utvrđivanje odgovornosti optuženika.

12. Žalitelj pobija presudu zbog povrede Kaznenog zakona. Međutim, žalbeni navod optuženika zbog povrede Kaznenog zakona, koji se usput posebno i ne obrazlaže, nema uporište u utvrđenom činjeničnom stanju, te u suštini predstavlja prijedlog usmjeren na drugačiju ocjenu izvedenih dokaza i onda s tim u svezi sugeriranja drugačijeg zaključka glede donošenja odluke o kaznenoj odgovornosti optuženika glede terećenog kaznenog djela. Pri tome je za ukazati da se Kazneni zakon ima primijeniti na ono činjenično stanje koje je utvrdio prvostupanjski sud, a ne na ono koje žalitelj smatra da je trebalo biti utvrđeno. Drugostupanjski sud prihvaća razloge koje je o postojanju odlučnih činjenica naveo u obrazloženju pobijane presude prvostupanjski sud, a to je da su u postupanju optuženika Dinka Sardelića sadržana sva bitna subjektivna i objektivna obilježja kaznenog djela iz članka 139. stavka 2. KZ/11, navedenog u izreci pobijane presude.

13. S obzirom da žalba zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede kaznenog zakona, sukladno članku 478. ZKP/08, u sebi sadrži i žalbu zbog odluke o kazni, drugostupanjski je sud preispitao i izrečenu kaznenu sankciju optuženiku.

14. Imajući u vidu sve okolnosti počinjenja kaznenog djela i jačinu ugrožavanja zaštićenog dobra, ovo vijeće nalazi da je izrečena kazna zatvora u trajanju od osam mjeseci na koju je optuženik osuđen i temeljem članka 56. KZ/11. izrečena uvjetna osuda s rokom provjeravanja od dvije godine, primjerena težini kaznenog djela, kao i osobnosti optuženika koji do sada nije osuđivana osoba, tako da će se izrečenom sankcijom, bez izvršenja izrečene kazne, ostvariti svrha kažnjavanja iz članka 41. KZ/11, kako u smislu individualne prevencije da optuženik ne dolazi ponovno u sukob sa zakonom, tako i u smislu generalne prevencije, utjecajem na druge građane da ne čine kaznena djela kroz jačanje svijesti o pogibeljnosti činjenja kaznenih djela i o pravednosti kažnjavanja.

15. Iz navedenih razloga, budući žalba optuženika nije osnovana, niti je utvrđeno postojanje povrede zakona na koje drugostupanjski sud u smislu članka 476. stavak 1. ZKP/08 pazi po službenoj dužnosti, odlučeno je kao u izreci (čl. 482. ZKP/08).

Slavonski Brod, 28. svibnja 2026.

Predsjednik vijeća

Vedran Pavelić

Broj zapisa: **9-30888-b2609**

Kontrolni broj: **02ef5-9c565-be337**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Vedran Pavelić, O=ŽUPANIJSKI SUD U SLAVONSKOM BRODU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Slavonskom Brodu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.